

خبر کوتاه

شعار روز؛ اینجا جای مزدورها نیست

هواداران معترض پاری‌سن‌ژرمن که از ناکامی بزرگ این تیم در اروپا خشمگین هستند، انگشت اتهام را به سمت بازیکنان PSG گرفتند.
اولترهای تیم فوتبال پاری‌سن‌ژرمن این روزها به هیچ‌وجه از عملکرد تیم‌شان راضی نیستند. تیم آنها چهارشنبه هفته گذشته در شبی شوکه کننده، مقابل منچستریونایتد متحمل شکست خانگی ۱-۳ شدند و از صعود به مرحله یک چهارم نهایی لیگ قهرمانان بازماندند.

هواداران PSG کم‌کاری بازیکنان را مسبب حذف تیم محبوب‌شان از رقابت‌های اروپایی می‌دانند و به همین دلیل با انتشار بیانه‌ای از خجالت آنها درآمدند. در این نامه که در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده، آمده است: «آن بازیکنانی که قرار بود با افتخار بازی و از پیراهن پاری‌سن‌ژرمن دفاع کنند، به هواداران، باشگاه، کارفرمایان خود و تمام آنهایی که می‌جنگند، مدیون هستند. ما کسانی نیستیم که فقط در پیروزی‌ها طرفدار و حامی تیم‌مان باشیم اما اجازه هم نمی‌دهیم که بازیکنی بدون احساس غرور و تعصب نسبت به تیم، باشگاه‌هام را غرق در منجلاب کند. لیاقت PSG بیش از داشتن یک مشت مزدور است، مزدورانی که بیشتر به فکر حقوق‌شان هستند تا دفاع از پیراهن تیم. ما به تیم‌مان افتخار می‌کنیم اما به بازیکنان آن نه.»

سرنوشت تلخ راموس؛ در فکر جدایی؟
یکی از مولف بزرگ بازگشت ژوزه مورینیو به رئال مادرید، اختلافات قدیمی و ریشه دار او با سرخیو راموس، کاپیتان و مدافع ۳۲ساله و متعصب این تیم است. این اختلافات از فصل پایانی حضور سرمربی پرتغالی در برنابئو کلید خورد و حالا راموس یکی از مخالفان بازگشت مورینیو به نیمکت این تیم است. اما امروز کالجو مرکاتو مدعی شد با توجه به درگیری بعد از بازی با آژاکس با فلورنتینو پرز و همچنین احتمال بازگشت مورینیو، احتمال دارد سرخیو راموس در فصل تابستان امسال به یوونتوس ملحق شده و در سری آ به میدان برود.

با توجه به افزایش سن مثلث جورجو کیه لینی، لئوناردو بونوچی و آندر بارزالی، بیانکوئری به دنبال جذب یک مدافع میانی با تجربه و در کلاس بالای جهانی بوده و راموس بهترین گزینه ممکن برای تقویت این پست خواهد بود.
فراردار فعلی راموس در سال ۲۰۲۰ با رئال مادرید به پایان خواهد رسید و با توجه به درگیری ایجاد شده بعد از دیدار مقابل آژاکس در لیگ قهرمانان و جنگ لفظی با فلورنتینو پرز، احتمال جدایی او افزایش یافته است. معمولاً رئال مادرید در سالیهای اخیر کمتر اجازه داده بازیکنان با سابقه این تیم از جمله رائول وایکر کاسیاس و برخی دیگر در لباس سفید از میادین خداحافظی کنند و ممکن است این رویه شامل سرخیو راموس نیز شده و وی نیز مجبور به ترک سانتیاگو برنابئو در اواخر دوران ورزشی خود باشد.

آمار عجیب فولام؛
۳۲ خورده در هر بازی
در یکی از مسابقات هفته سی ام لیگ برتر انگلیس عصر امروز لسترستی در ورزشگاه کینگ پاور میزبان فولام بود و در پایان ۱-۳ بر حریف لندننی خود غلبه کرد. فولام که در این بازی برای دومین بار تحت هدایت اسکات پارکر به زمین می‌رفت، با این شکست ۱۷ امتیازی ماند تا در فاصله ۸ هفته به پایان رقابت ها، با آخرین جایگاه امن جدول فاصله ای ۱۳ امتیازی پیدا کرده باشد.
مادئن فولام در رقابت های لیگ برتر دیگر معجزه به نظر می‌رسد و بعید است پارکر راهی برای نجات تیمش پیدا کند.اصلی ترین مشکل فولام در این فصل در خط دفاعی بوده، جایی که این تیم با دریافت ۶۸ گل، با فاصله ضعیف ترین آمار دفاعی فصل ۲۰۱۸ را داشته و حتی از هادرزفیلد قعرنشین هم ۱۲ گل بیشتر دریافت کرده است.
فولام در سرتاسر فصل تنها در دو مسابقه موفق به کلین شیت شده و از این نظر نیز بدترین تیم لیگ بوده است. حتی اندیشه های کلودویو زامبری نیز در این زمینه کمکی به تیم باسابقه لندننی نکرد و فولام با این اشتابان به سمت چمپیونلیپ در حرکت است.اما آمار فولام در ۱۰ بازی گذشته جالب تر هم به نظر می‌رسد.بعد از پیروزی ۰-۱ مقابل هادرزفیلد در هفته بیستم، فولام در تمامی ۱۰ مسابقه بعدی خود حداقل ۲ گل دریافت کرده است. ۹ شکست و یک پیروزی حاصل کار فولام در این ۱۰ مسابقه بوده و جالب آن که آن ها در همان تنها پیروزی هم ۲ گل برابر برایتون دریافت کردند و برای کسب هر سه امتیاز مجبور به زدن ۴ گل شدند!فولام در این ۱۰ بازی مجموعاً ۲۵ گل دریافت کرده و به هیچ حریفی نه نگفته است.
در تاریخ رقابت های لیگ برتر، فولام سومین تیمی است که در حداقل ۱۰ بازی متوالی، حداقل ۲گل دریافت می‌کند. اولین تیم ویمبلدون در فصل ۱۹۹۹ بود که در ۱۰ بازی پایانی فصل ۲۴ گل دریافت کرد و ۹ با شکست و یک تساوی در این مسابقات، در رده هجدهم جدول قرار گرفت و به دسته پایین تر سقوط کرد. ویمبلدون در آن فصل مجموعاً ۷۷ گل دریافت کرد و بعد از واتفورد و کرشنش با این ۷۷ خورده بدترین خط دفاع مسابقات را در اختیار داشت.

تیم بعدی البته پانیا بهتری نسبت به ویمبلدون داشت. وست‌بروم فصل ۲۰۱۰ در فاصله

دسامبر ۲۰۱۰ تا فوریه ۲۰۱۱ ده بازی انجم داد و هیچ کدام از آن ها را بدون دریافت کمتر از ۲ گل ترک نکرد. وست‌بروم در این مسابقات ۲۴ گل خورد و در این ۱۰ مسابقه آمار یک برد، ۲ تساوی و ۷ شکست را ثبت کرد. البته تغییر مربی و آمدن روی هاجسون به جای دی‌متئو در همان ماه شرایط را تغییر داد تا وست‌بروم فصل را با رتبه قابل قبول یازدهمی به پایان برساند.

فولام در بازی بعدی خود یکشنبه هفته بعد در کریون کانتج میزبان لیورپول است و با احتمال خیلی زیاد این رکورد منفی امتداد خواهد یافت.

هرچند فولام آن قدر فرصت سوزانی کرده که بعید به نظر می‌رسد یک تحول عظیم هم بتواند این تیم را در جدول لیگ برتر نگه دارد.

مهداد یز زگریان نیی

در سال ۲۰۱۴ که ماسیمیلیانو آلگری به باشگاه یوونتوس رفت تا جانشین آنتونیو کونته شود، به سمت خودرو او تخم مرغ پرتاب کردند. پنج سال از آن روزها می‌گذرد و او ثابت کرده که منتقدانش اشتباه می‌کرده‌اند. او چندین رکورد و قهرمانی را به نام خود ثبت کرده و در لیگ قهرمانان هم دو بار حضور یافته و جوایز فردی بسیاری هم کسب کرده است. با این حال بررسی شبکه‌های اجتماعی شما را به این باور می‌رساند که او فردی شکست‌خورده است که باعث شرمساری یوونتوس شده و باید مدتی پیش اخراج می‌شد.

طرفداران سرخست بیانکوئری از تاکتیک‌های منفی و فوتبال خسته‌کننده آلگری حوصله‌شان سر رفته است. آنها به این اشاره می‌کنند که یوونتوس هرگز تیم بسیار گران‌قیمتی نبوده است و آن انسجام دفاعی که زمانی داشتند هم دیگر دارد از بین می‌رود. اکتا به نقطه قوتی که حالا تبدیل به نقطه ضعف شده و استفاده نکردن از بازیکنان بااستعدادی که در تیم حضور دارند، آنها را به سمت شکست و ناکامی می‌برد.

در ۱۸ ماه گذشته تغییراتی بنیادین در طرز تفکر او شکل گرفته است. یکی از نقاط قوت آلگری این بود که او می‌توانست برای مسائل راه حل پیدا کند. انعطاف‌پذیری اوه، اینکه تیم او با شرایط سازگار می‌شد و روش‌های چندلایه او باعث می‌شد یوونتوس موفق باشد. به همین دلیل بود که آنها توانستند پیروزی‌های تاثیرگذاری مقابل امثال بارسلونا، رئال مادرید و موناکو در سال‌های اخیر به دست بیاورند و سری آ را هم در سیطره خود بگیرند.

اما پیاده‌سازی تغییرات زمان می‌برد و معمولاً اثرات آنها هنگامی دیده می‌شد که سال نو میلادی آغاز می‌شد. یوونتوس با ادامه فرمول فصل پیش، می‌توانست در ابتدای فصل جدید ثبات داشته باشد و سپس تمرکز تیم روی کسب پیروزی‌های پیاپی و تغییرات در نیمه دوم فصل می‌رفت. این را می‌شد در تغییرات تاکتیکی تیم آلگری دید.

آلگری از سیستم مشهور ۵-۳-۵ به ۳-۵-۲-۱-۲ رفت و سپس به ۵-۲-۴ بازگشت. سپس آلگری همه را با سیستم ۳-۱-۳-۴ خود غافلگیر کرد. در نهایت او به سیستم ۳-۳-۴ رسید که



هرچند بارها نامتوازن به نظر می‌رسیده اما در تیم حفظ شده. این مربی سابق میلان و ساسولو البته مجبور بود خود را با شرایط سازگار کند، چرا که عملکرد قهرمان ایتالیا در بازار نقل و انتقالات این را اجباب می‌کرد. در دوران حضور آلگری، بازیکنان درخشان زیادی از یوونتوس جدا شدند. امثال آندرهآ پیرلو، کارلوس توس، آرتورو ویدال، پل پوگبا، آلوارو موراتا و دنی آلوز در برمه‌های مهمی از یوونتوس رفتند و جای خالی آنها در تیم حس شد اما آلگری با برقراری مجدد توازن، تلاش می‌کرد مشکل را برطرف کند. آلگری توانست با رفت آمدهای پرشمار بازیکنان خود را وقف دهد و تیمی مدعی داشته باشد. این دستاورد او بی‌تردید عالی بوده است.

اما چرا آن آلگری را دیگر نمی‌توان دید؟ یک دلایلش این است که اوضاع یوونتوس متفاوت شده است. آنها دیگر نیازی به راه حل‌های کوتاه‌مدت ندارند و کیفیت بازیکنان آنها افزایش یافته و قرار بوده که این افزایش کیفیت در زمین هم دیده شود اما این اتفاق نیفتاده است و در عوض، اکتا به بازیکنان افزایش یافته است. بازیکنان در زمین با درخشش انفرادی خود یوونتوس را نجات می‌دهند و تیم را پیروز می‌کنند. زمانی که آلگری مجبور شد طرز تفکر خود را بسازد و روش جدیدی برای بازی یوونتوس ابداع کند، نتوانست این کار را انجام دهد. اگر به ۱۸ماه گذشته نگاه کنید، می‌بینید که تعداد دفاعتی که

یوونتوس آلگری هویت ندارد!

مهداد یز زگریان نیی



یوونتوس به‌عنوان یک تیم منسجم بازی کرده از تعداد انگشتان یک دست فراتر نمی‌رود. می‌توان بازی‌های زیادی را مثال زد که یوونتوس بد بازی کرده اما ماریو مانجوکیچ، پائولو دیبالا، داکلاس کلسا، میرالم پیاچین و اخیراً کریستیانو رونالدو تیم را نجات داده‌اند.

آیا می‌توان گفت زمانی که گزینه‌های پیش روی آلگری محدود باشد، او بهتر عمل می‌کند؟ در فصل‌های اول حضور او در یوونتوس، بازیکنان ترکیب ثابت و بازیکنان روی نیمکت فاصله زیادی با هم داشتند. او مجبور بود به بازیکنانی مانند آنجلو اوگبینو، سیمونه پادوین، روبرتو پیررا، ماریو لمبنا و استافانو استورارو اعتماد کند. نتیجه این شد که او مجبور شد با تعداد بازیکنان کمتری کار کند و به این ترتیب از ظرفیت آنها نهایت استفاده را ببرد. محدودیت‌ها وجود داشت اما آلگری مرزها را جابه‌جا می‌کرد ولی حالا او گزینه‌های متعددی دارد و به این ترتیب می‌تواند با روش‌های گوناگونی بازی کند.

البته تیم یوونتوس در حال حاضر تیم کاملی نیست. لئوناردو بونوچی سایه‌ای از آن بازیکن سابق است و عدم تعادل در خط میانی این تیم بی‌تردید روی آلگری تاثیر منفی گذاشته است. گزینه‌های خط میانی این تیم تک‌بعدی هستند و یک هافبک متخصص که از محوطه جریمه خودی تا محوطه جریمه حریف را بیمیاید و روی جریان بازی تاثیر گذارد در تیم حضور ندارد اما از سوی دیگر، آلگری باین چالش روبه‌رو است که از رونالدو، پیاچین، ژوائو

نیمار، ستاره فوتبال یا سلبریتی؟

در تمرینات دیگر آن انرژی سابق را نداشت. او بیشتر به دنبال حواشی بود، و دوران فوتبال او ۲۶سالگی رو به افول رفت. اما نیمار همین حالا ۲۷سال دارد. گزارش‌ها از برزیل و پی‌اس‌جی حاکی از آن است که او تمرکزش را از دست نداده است و در تمرینات سخت تلاش می‌کند و تاثیر مثبتی روی هم‌تیمی‌هایش می‌گذارد. البته، او پس از ساعت کاری‌اش به مسائل دیگر هم می‌پردازد. در مقاله‌ای که لوئیز گومز در لانس نوشته است، آمده بود: «او از دوران حضور در سانتوس، زندگی شخصی خود را در معرض دید همه گذاشته است»

در این‌جا بحث تعارض نسل‌ها پیش می‌آید. نیمار چهره اصلی نسل شبکه‌های اجتماعی است. یکی از دلایل اینکه او به دنبال شهرت در فوتبال بوده این است که می‌خواسته زیر نورافکن‌ها باشد. تعارضی بین اینکه بازیکن بزرگی باشید و سبک زندگی پرسروصدایی داشته باشید هم وجود ندارد. همه اینها به این معنی است که او می‌تواند رابطه خوبی با افرادی داشته باشد که با شبکه‌های اجتماعی زندگی می‌کنند، و البته رابطه او با افراد دیگر چندان خوب نیست. همچنین کارهایی که او خارج از میدان انجام می‌دهد تأثیری روی فوتبالش نگذاشته است. مصدومیت او از ناحیه استخوان کف پا در اسمال و سال گذشته تنها به دلیل مسائل فوتبالی بوده است. هیچ چیز نشان نمی‌دهد که او سرعت بالایش، توازن عالی‌اش و قدرت بداهه‌پردازی‌اش در زمین را از دست داده باشد. نیمار به این ترتیب می‌تواند پاسخ این پرسش که «ستاره فوتبال یا سلبریتی؟» را بدهد. پاسخ این است: «چرا هر دو نه؟»

اما آیا او می‌تواند این کار را با پی‌اس‌جی انجام بدهد؟ این پرسشی است که بی‌تردید در ذهن او بارها و بارها تکرار می‌شود. او خریداری شد تا در مراحل حذفی لیگ قهرمانان بدرخشد. برای باشگاه او چیز دیگری مهم نیست. اما در دو سال گذشته، او به دلیل مصدومیت تنها در یک بازی در مرحله حذفی لیگ قهرمانان حضور داشته و در آن هم خیلی خوب کار نکرده است. انکار که دوران جدی

منطقی دیگر برای استخدام اوله:

اسکود ساختن



آمدن پل پوگبا و مارکوس رشفورد و روملو لوکاکو، نمایش فرد، پیررا و مک‌تامنی در پارک د پرنس موفقیت بزرگ دیگری برای مربی ۴۶ ساله یونایتد بود که ثبت رساند. سولشر حالا موفق شده از بازیکنانی که مورینیو کنارشان گذاشته بود، یا نمی‌توانست استفاده درست ازشان ببرد، اسکوادری پرپر سازد. به این فهرست نام ویکتور لیندلوف و کریس اسمالینگ و دیوگو دالوت را هم اضافه کنید.

دلیل دیگر برای لیاقت باقی ماندن سولشر در اولدترافورد، باور او به بازیکنان آکادمی باشگاه است. یونایتد پیروزی بزرگش در پاریس را در حالی که مسون گربنود و تاهیت چونگ در زمین بودند. سولشر به جای اینکه از لشکر مصومین‌اش به عنوان بهانه‌ای برای نتیجه نگرفتن در ترکیب اصلی او پیش تعیین شده نیست.



کانسلو و سایر بازیکنان در کنار هم بهترین تیم را بسازد.

آلگری به جای آنکه به سراغ حل مشکلات برود، از پیروزی‌های تیمش به‌عنوان سرپوش مشکلات استفاده می‌کند. او حالا در هر بازی به دنبال راهی جدید برای پیروزی است، در حالی که اکثر تیم‌های بزرگ، فلسفه‌ای دارند که مربی‌شان در تیم پیاده کرده است. منچسترسیتی پپ گواردیولا مثالی آشکار است اما سایر تیم‌ها مانند اتلتیکو مادرید با دی‌ه‌گو سیمونه، لیورپول با یورگن کلوپ و بارسلونا با ارنستو والرده هم فلسفه خود را دارند. آیا کسی می‌تواند بگوید یوونتوس با چه روشی بازی می‌کند؟

مساله این است که آیا تاکتیک‌های آلگری منفی است؟ تیم او بی‌تردید عملکردیایه بازی می‌کند اما آیا مساله این است که آلگری خود را در شرایطی غیرمنتظره یافته است؟ آیا او حالا محافظه‌کار شده است؟ زمانی که یوونتوس و آلگری از هم جدا شوند، از او به‌عنوان یکی از بهترین مربیان تاریخ یوونتوس یاد خواهد شد. با اینکه برخی تلاش می‌کنند وجهه او را خدشه‌دار کنند، او یکی از مربیان بزرگ یووه خواهد ماند و باید از او برای موفقیت‌هایی که به همراه آورده تحلیل شود.

اما بازیکنان فعلی یوونتوس ظرفیت فوق‌العاده‌ای دارند و آلگری مردی است که می‌تواند از این ظرفیت استفاده کند اما آیا او شجاعت برداشتن گام بعدی را دارد؟ در حال حاضر که جواب منفی است.

اخبار

آمار فاجعه‌بار کورتوا؛
هر ۶۸ دقیقه یک گل!

تیبو کورتوا دوران خوبی را در لباس رئال مادرید تجربه نمی‌کند. گلر بلژیکی طی دو بازی ۵گل دریافت کرد. تعداد گل‌هایی که کورتوا در این فصل خورده، باعث شده بدترین آمار دوران بازی‌اش به ثبت برسد. او در این فصل در ۳۱ مسابقه، ۴۱گل دریافت کرده و میانگین ضعیف ۱.۳۲گل در هر بازی را ثبت کرده است. کورتوا هر ۶۸ دقیقه یک گل دریافت کرده است. او تنها در ۳۲درصد بازی‌ها دروازه‌اش را بسته نگه داشت. این آمار فاصله زیادی با عملکردش در چلسی، اتلتیکو مادرید و خنک دارد. کورتوا با چلسی در ۱۵۴ بازی ۱۵۲ گل دریافت کرد و در ۵۸ دیدار کلین شیت کرد. او در چهار فصل میانگین ۰.۹۸ گل در هر بازی را به ثبت رساند یعنی هر ۹۱دقیقه یکبار گل می‌خورد و در ۲۷درصد مسابقات هم گلی نخورد. کیلور ناولس با حضور کورتوا در مادرید در ترکیب اصلی جایی ندارد. دروازه‌بان کاستاریکایی هر بار که فرصت بازی پیدا می‌کند می‌درخشد و آمار بهتری نسبت به دروازه‌بان بلژیکی به ثبت رسانده است. ناولس در این فصل ۱۴ بار برای مادرید به میدان رفت و ۱۵ گل دریافت کرد و در چهار بازی دروازه‌اش را بسته نگه داشت و میانگین ۱.۰۷گل در هر دیدار را ثبت کرد (هر ۸۶ دقیقه یک گل). البته اشتفگی دفاعی مادریدی‌ها هم بی‌تاثیر نبوده و در دوران حضور سانتیاگو سولاری ۱۳مدافع برای رئال مادرید به میدان رفته‌اند.

گزارش آماری؛
ضعیف‌ترین کورتوا در مادرید

تیبو کورتوا در بهترین دوران خود به سر نمی‌برد. دروازه‌بان رئال مادرید در شکست یک بر صفر تیمش مقابل بارسلونا (۲ گل (لیگ) و برابر آژاکس که با شکست ۳ بر یک سفیدپوشان به پایان رسید درون دروازه بود. او در دو بازی پنج گل دریافت کرد. آماری که برای دروازه‌بان بلژیکی تعجب‌آور نبود. تعداد گل‌هایی که کورتوا در این فصل دریافت کرده باعث شده او بدترین آمار دوران بازی‌اش ۳۱ به ثبت برسد. او در این فصل (۱۹-۲۰۱۸) ۳۱ بازی ۴۱ گل دریافت کرد و میانگین ضعیف ۱.۳۲ گل در هر بازی را به ثبت رساند. دروازه‌بان بلژیکی در ۲۳ درصد بازی‌ها دروازه‌اش را بسته نگه داشت، در ۹۱ گل در هر بازی را به ثبت رساند یعنی در هر ۹۱ دقیقه دروازه اش باز می‌شد و در ۳۷ درصد دیدارها گلی دریافت نکرد. بهترین عملکرد دروازه‌بان بلژیکی در اتلتیکو اتفاق افتاد. او به عنوان دروازه‌بان روحی بالاکو در ۱۵۴ بازی ۱۲۵ گل دریافت کرد و در ۷۶ بازی دروازه‌اش را بسته نگه داشت. میانگین گل‌های دریافتی‌اش ۰.۸۱ در هر بازی بود. او در ۴۹ درصد بازی‌ها کلین شیت کرد و هر ۱۰۲ دقیقه دروازه اش باز شد. کیلور ناولس با حضور کورتوا در مادرید در ترکیب اصلی جایی ندارد. دروازه‌بان کاستاریکایی هر بار که فرصت بازی پیدا می‌کند می‌درخشد. او آمار بهتری را نسبت به دروازه‌بان بلژیکی به ثبت رسانده است. ناولس در این فصل ۱۴ بار برای مادرید به میدان رفت و ۱۵ گل دریافت کرد. او در چهار بازی دروازه‌اش را بسته نگه داشت و میانگین ۱.۰۷ گل در هر دیدار را به ثبت رساند (هر ۸۶ دقیقه یک گل). با این حال تنها دروازه‌بان‌ها در باز شدن دروازه‌ها مقصر نیستند. دفاع هم مقصر است و سرمربی هم در این میان مقصر است. از زمان حضور سانتیاگو سولاری ۱۳ مدافع برای مادرید به میدان رفته‌اند.

افشاگری روز؛

چرا زیدان از رئال جدا شد؟

اتفاقات عجیبی که پیش از دیدار فینال لیگ قهرمانان رخ داده، باعث جدایی زین الدین زیدان از رئال مادرید شده است. کمتر کسی انتظار داشت حدود یک هفته بعد از فتح دوباره لیگ قهرمانان و پیروزی برابر لیورپول در فینال کیف، سرمربی موفق فرانسوی از سمت خود استعفا داده و از جمع کهنشانی ها جدا شود.در ماه های گذشته دلا و جمع زیادی در مورد تصمیم غیر منظره زیزو مطرح شده و اختلاف نظر او با فلورنتینو پرز در بازار نقل و انتقالات تابستانی را دلیل اصلی این اتفاق می‌دانستند، اما به ادعای کاندانر، گویا تنش و درگیری زیدان با بازیکنان پیش از دیدار فینال به رهبری سرخیو راموس، او را به فکر جدایی از رئال مادرید انداخته. پیش از دو فینال قبلی در میلان و کاردیف، رئال مادرید یک روز پیش از بازی نهایی به مقصد سفر کرد اما قبل از فینال برابر لیورپول، زیدان احساس کرد بهتر است چند روز قبل از برگزاری بازی تیمش را راهی اوکراین کند.اما این بار در میان گذاشتن تصمیم سفر به کیف، یک صحبت عادی میان کار فنی و بازیکنان نبود و با اعتراض ستاره های رئال مادرید همراه شد که در این میان سرخیو راموس علنا به مخالفت با سرمربی فرانسوی پرداخت. البته در نهایت زیدان به خوزه آنخل سانچس، مدیر رئال مادرید تاکید کرد که این نه یک پیشنهاد، بلکه یک دستور است و بازیکنان متعهد به اجرای تصمیم زیزو و سفر در روز پنج شنبه و چند روز قبل از فینال به کیف هستند. اما پنج روز بعد از سومین قهرمانی متوالی در لیگ قهرمانان با شکست لیورپول و پس از گذشت هفت روز از سفر به کیف، زیدان احساس کرد دیگر با توجه به این اتفاقات نیاز جدایی فرا رسیده و با استعفاي خود همه را غافلگیر کرد، اما به نظر می‌رسید تنشی که در روزهای پایانی حضور زیزو در رختکن رئال مادرید ایجاد شده، یکی از دلایل اصلی جدایی او بعد از سه فصل موفق در جمع کهنشانی ها بوده است.به نظر می‌رسد در حال حاضر ژوزه مورینیو از شانس بالایی برای بازگشت به رختکن رئال مادرید برخوردار است و در نظرسنجی ها نیز هواداران علاقمند به حضور دوباره او هستند. بسیاری معتقدند دیسپلین بالای سرمربی پرتغالی باعث برقراری دوباره نظم در رختکن کهنشانی ها خواهد بود و چنین شرایطی برای بازگشت به جاده موفقیت، در حال حاضر نیاز اصلی رئال مادرید است.